

زندگی با بیمار اسکیزوفرنی (schizophrenia living with)

شنبه (۹۳/۰۷/۲۶) " سلامت روان و باورهای نادرست "

علائم اسکیزوفرنی: فرد مبتلا به اسکیزوفرنی، ممکن است فاقد علائم ظاهری بیماری باشد. در برخی از موارد، به علت تغییرات رفتاری و رفتار عجیب و غریب، بیماری ممکن است ظاهر شود. این علائم می توانند شامل گوشه گیری، اضطراب شدید و احساس غیرواقعی بودن، ازدست دادن اشتها، هذیان، توهم و احساس تحت کنترل بودن توسط نیروهای خارجی باشند.

در اسکیزوفرنی دو نوع علامت وجود دارد:

۱. علائم مثبت: یعنی نشانه های که شخص پیش از بیماری آنها را نداشته، اما با شروع بیماری بر رفتار و گفتارش تاثیر گذاشته اند

- هذیان: باورهایی که فاقد پایه و اساس واقعی اند.
- توهم: شنیدن، دیدن، احساس کردن، بوییدن و یا مزه کردن چیزی که در واقعیت وجود ندارد.
- آشفتگی و بی ارتباطی در گفتار: بین یک جمله و جمله دیگر هیچ ارتباطی وجود ندارد یا شخص بدون ختم یک جمله یا موضوع، به موضوعی دیگر می پردازد.
- رفتارهای نامنظم و جنون آمیز

۲- علائم منفی: یعنی خصوصیتی که از شخص گرفته می شوند. مثلا فردی اجتماعی بوده، پس از شروع بیماری گوشه گیر می شود.

- گوشه گیری
- مشکل داشتن در برابر احساسات

- عدم رسیدگی و مراقبت از خود

- ناتوانی در لذت بردن

- علائم شناختی

علائم شناختی یعنی مشکل در توجه و تمرکز کردن، مشکلات مربوط به پردازش اطلاعات در شناخت محیط زندگی

در فرد مبتلا به اسکیزوفرنی فعالیت ذهنی و روانی دستخوش تغییر می شود. در مرحله حاد بیماری فعالیت های هیجانی، رفتاری، فکری، عملکرد طبیعی خود را از دست می دهند. درمان به موقع همراه با حمایت های خانوادگی عملکردهای روانی بیمار را حفظ کرده و در بازگشت توانایی های روانی او مؤثر واقع می شود. برای نمونه دانش آموزی که مبتلا به اسکیزوفرنی است، بطور موقت انگیزه تحصیلی خود را از دست می دهد و اشتغالات ذهنی جدید او را وادار به انزواطلبی و رفتارهای غیرعادی می نماید که با درمان به موقع بهبودی نسبی حاصل می شود.